

ΕΤΟΣ 60όν

16 Σεπτεμβρίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 38 (3094)

Ο ΣΤΑΥΡΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

Αυταπάρνηση καί ἄρση τοῦ σταυροῦ

Στή σημερινή Εὐαγγελική περικοπή ὁ Κύριος τονίζει στους ἀποστόλους καί σέ ὅλο τόν κόσμο ὅτι βασική προϋπόθεση, γιά νά εἶναι κάποιος μαθητής του, ἀποτελεῖ ἡ αυταπάρνηση καί ἡ ἄρση τοῦ σταυροῦ. Καταρχήν, ξεκινώντας μέ τή φράση «ὅστις θέλει», δηλαδή «ὅποιος θέλει», ξεκαθαρίζει ὅτι δέν ἐκβιάζει κανένα νά τόν ἀκολουθήσει. Ὁ Θεός σέβεται τόν ἄνθρωπο ὡς ἐλευθερο πρόσωπο καί δέν τόν ἀντιμετωπίζει σάν ἓνα ἀνελεύθερο ἀντικείμενό του. Γι' αὐτό τοῦ παρέχει ὅλα τά ἀγαθά τῆς αἰώνιου ζωῆς, μόνον κατόπιν τῆς ἐλευθερῆς ἀποδοχῆς ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀπό τή στιγμή πού θά ἀποδεχτεῖ ὁ ἄνθρωπος τό κάλεσμα τοῦ Κυρίου γιά τήν αἰώνια ζωή, θά πρέπει νά γνωρίζει ὅτι δέν ὑπάρχει ἄλλη ὁδός πρὸς τήν ἀπόκτησή της, ἐκτός ἀπό τήν αυταπάρνηση καί τή σταυρική ζωή. Χάσαμε τόν παράδεισο, ἐπειδή θελήσαμε νά στήσουμε τό δικό μας θέλημα. Θά ἐπιστρέψουμε, ἂν ὑποταχθοῦμε πλήρως στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀπαρνούμενοι κάθε προσωπική μας σκέψη καί ἐπιθυμία πού ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τόν Θεό. Ὅλο ἄλλοιπὸν τό νόημα καί ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μας βρίσκεται στό νά θεραπευτεῖ ὁ νοῦς καί ἡ καρδιά μας τόσο, ὥστε ἀβίαστα, φυσικά καί αὐθόρμητα νά ἀκοῦν καί νά τηροῦν παντοῦ καί πάντοτε τό λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ὅμως εἶναι γεγονός ὅτι φέρουμε ὅλοι τήν ἐκπεσμένη φύση τοῦ Ἀδάμ. Ὁ νοῦς μας καί οἱ ἐπιθυμίες μας ἔλκονται ὀξέως ἀπό τόν ἐγωισμό καί τήν ἀμαρτία. Δέν εἶναι ἀπλό καί εὐκόλο, ὅπως τότε στόν παράδεισο, νά τά στρέψουμε πρὸς τό θεῖο θέλημα. Ἀπαιτεῖται ὄχι λίγος κόπος. Γι' αὐτό καί ὁ Κύριος μέ τήν αυταπάρνηση συνδέει ἄρρηκτα τήν ἄρση τοῦ σταυροῦ. Ὁ ἐγωιστής θά πρέπει νά πονέσει ἔως θανάτου, προκειμένου νά κάνει κέντρο τῆς ζωῆς του τόν Θεό καί νά ἀγαπήσει τούς συνανθρώπους του ὡς τόν ἑαυτό του. Τόση θά πρέπει νά εἶναι ἡ ἀποφασιστικότητά μας νά ἀκολουθήσουμε τό θέλημα τοῦ Κυρίου, ὥστε

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34-θ' 1)

Ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

νά εἴμαστε ἔτοιμοι νά ὑποστοῦμε τὸν μεγαλύτερο πόνο καὶ τὸν πιό ἐξευτελιστικό θάνατο -ὄπως τότε ἦταν ἡ σταύρωση- προκειμένου νά μείνουμε πιστοὶ στό λόγο τοῦ Θεοῦ.

Τότε λοιπὸν μποροῦμε νά ἴεμε ὅτι ἀκολουθοῦμε τὸν Κύριο, ὅταν γιὰ χάρη του ἀπαρνησάσθωμε τὸν ἑαυτό μας καὶ ζοῦμε σταυρικό βίον. Ὅσο ἀδιαφορεῖ κάποιος γιὰ τὴν ἐκπλήρωση αὐτῶν τῶν δύο ἀπαραίτητων προϋποθέσεων, βρίσκεται ἀκόμη μακριὰ ἀπὸ τὴν ὁδὸ τοῦ Κυρίου. Ὅσο κάποιος ζεῖ σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα του καὶ τὴ δική του κρίση καὶ ἐπιδιώκει μιά ἄνετη καὶ εὐχάριστη ζωὴ, ἀκόμη δὲν ἔχει βάλῃ ἀρχὴ μετανοίας.

Ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς

Ἐπειδὴ ὁ λόγος γιὰ τὴν αὐταπάρνηση καὶ τὴν ἐκούσια σταύρωση ἀκούγεται σκληρὸς, ὁ Κύριος ἀμέσως τὸν καταγλυκαίνει θυμίζοντας στοὺς ἀκροατές του τὸ ἔπαθλον πού ἀκολουθεῖ, τὸ ὁποῖο ξεπερνᾷ ἀσύγκριτα κάθε κόπο καὶ θυσία αὐτῆς τῆς ζωῆς· καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς, μὲ τὴν ὁποία δὲν μπορεῖ νά συγκριθεῖ τίποτε ἀπὸ ὅλα ὅσα μποροῦμε νά ἀποκτήσουμε ἐδῶ στὴ γῆ. Ἀκόμη καὶ ἂν ὅλος ὁ κόσμος γίνῃ δικός μας, ἂν χάσουμε τὴν ψυχὴ μας, τὰ χάσαμε ὅλα. Ἄν ὅμως ἐξασφαλίσουμε τὴν ψυχὴ μας γιὰ τὴν αἰωνιότητα, δὲν ζημιωνόμαστε στό ἐλάχιστο, ἀκόμη καὶ ἂν σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ εἴμαστε πάμπτωχοι, ἀσθενεῖς, βασανισμένοι καὶ περιφρονημένοι.

Μὲ τὴ λέξη ψυχὴ ἐδῶ θὰ πρέπει νά ἐννοήσουμε τὸν ὅλο ἄνθρωπο καὶ τὴ σύνολο ἀνθρώπινη ὑπαρξη καὶ ζωὴ. Στὴν Ἁγία Γραφή πολὺ συχνὰ ἀπὸ τὸ μένος καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ δηλώνεται τὸ ὅλο. Γιὰ παράδειγμα, ἀπὸ τὴν ψυχὴ δηλώνεται ὁ ὅλος ἄνθρωπος, ἀπὸ τὸν Πατέρα ἢ θεότητα, ἐνῶ ἀπὸ τὸν ἄνδρα ἢ ἀνθρώπινη φύση.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ἐάν κανεῖς θέλη νά μέ ἀκολουθήσῃ, ἄς ἀπαρνηθῇ τόν ἑαυτόν του καί ἄς σκώσῃ τόν σταυρόν του καί ἄς μέ ἀκολουθήσῃ. Διότι ὅποιος θέλει νά σώσῃ τήν ζωήν του, αὐτός θά τήν χάσῃ, ἐκεῖνος δέ πού θά χάσῃ τήν ζωήν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, αὐτός θά τήν σώσῃ. Διότι τί θά ὠφελήσῃ τόν ἄνθρωπον νά κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί νά ζημιωθῇ τήν ψυχήν του; Ἡ τί ἀντάλλαγμα εἶναι δυνατόν νά δώσῃ ὁ ἄνθρωπος διά τήν ψυχήν του; Διότι ὅποιος ἐντρέπεται δι' ἐμέ καί διά τοὺς λόγους μου εἰς τήν γενεάν αὐτήν τήν μοιχαλίδα καί ἁμαρτωλῆν καί ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου θά αισθανθῇ ντροπή γι' αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ μέ ὅλην τήν δόξαν τοῦ Πατέρα του μαζί μέ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους». Καί τοὺς ἔλεγε: «Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι ὑπάρχουν μερικοί ἀπό αὐτούς, πού στέκονται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δέν θά γευθοῦν θάνατον, ἕως ὅτου ἰδοῦν τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ νά ἔρχεται μέ δύναμιν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ ὁμολογία τοῦ Χριστοῦ

Ὁ Κύριος δέν ἀρκεῖται μόνο στό νά τονίσει ὅτι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς εἶναι τό πᾶν γιά τόν ἄνθρωπο. Ὑπογραμμίζει ἐπίσης ὅτι αὐτό πού γιά τόν πιστό χριστιανό ἀποτελεῖ τό νόημα καί τό σκοπό τῆς ζωῆς, γιά τόν πολὺ κόσμον θά θεωρεῖται ὄνειδος καί ντροπή καί αἰτία χηουασμοῦ. Ὁ πολὺς κόσμος σέ μεγαλύτερο ἢ σέ μικρότερο βαθμό θά θεωρεῖ ἄξιο περιφρόνησης τόν Χριστό καί τή διδασκαλία του. Βλέποντας τήν ταπεινή μορφή μέ τήν ὁποία ἤλθε στόν κόσμο ὁ Κύριος καί ἐκλαμβάνοντας ὡς ἀδυναμία καί τρέλλα τήν πίστη, τήν ἀγάπη πρὸς τοὺς ἐχθρούς, τήν πραότητα, τήν ταπεινώση, τήν ἀγνότητα καί ὅλες γενικά τίς εὐαγγελικές ἀρετές, δέν θά παραδέχεται, θά θέτει στό περιθώριο ἢ ἀκόμη καί θά καταδιώκει ἐκείνους πού πιστεύουν ἀληθινά στόν Χριστό καί προσπαθοῦν μέ πολλή συνέπεια νά τηρήσουν τό λόγον του. Γι' αὐτό εἶναι ἀνάγκη ὁ πιστός ποτέ νά μή ντραπεῖ τόν Κύριον Ἰησοῦ ἐνώπιον τῆς γενιᾶς αὐτῆς τῶν ἀνθρώπων τῆς μοιχαλίδος καί ἁμαρτωλοῦ. Ὅλη ἡ δόξα τῆς πίστεως καί τῆς ζωῆς, ἡ ὁποία εἶναι θεμελιωμένη στό πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ, θά φανερωθεῖ στή δευτέρα παρουσία, ὅταν θά ἔλθῃ ὁ Κύριος μέ ὅλην τή θεϊκήν του δόξαν περιστοιχιζόμενος ἀπό ὅλα τὰ ἀγγελικά τάγματα.

Καί ἐπειδή ἡ δευτέρα παρουσία θά συμβεῖ στά τέλη τῶν αἰώνων, ὁ Κύριος κλείνει τό λόγον του μέ τήν προαναγγελία τῆς Μεταμορφώσεώς του, ἡ ὁποία συνέβηκε μετά ἀπό λίγες ἡμέρες. Στή Μεταμόρφωση ὁ Κύριος ἔδωσε σαφή εἰκόνα τῆς δόξας αὐτοῦ καί τῶν δικαίων, ἡ ὁποία μέλλει νά ἀποκαλυφθεῖ στή δευτέρα παρουσία. Ἀπέδειξε ἐπίσης ὅτι κατά τό βαθμό πού κάποιος σταυρῶνεται γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ, ἤδη ἀπό αὐτή τή ζωὴ γεύεται προκαταβολικά ἀπό τή μελλομένη θεία δόξα.

Ἀρχιμ. Π. Κ.

16 Σεπτεμβρίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ
Εύφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου († 304). Μελιτινῆς μάρτυρος.
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. β΄ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ν΄ 34 - θ΄ 1.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Σεπτεμβρίου, Α΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Γαλ. δ΄ 22-27 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ε΄ 1-11.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Στίς δραστηριότητες τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐντάσσεται καί τό ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, ὥστε οἱ Κληρικοί, οἱ Κατηχητές καί οἱ Συνεργάτες τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας, νά ἐπικοινωνοῦν μέ ὄσους ἀπό ἐμᾶς, ἔχουν ἄλλο τρόπο ἐκφράσεως καί ἐπικοινωνίας.

- *Ἐναρξη μαθημάτων*: Τήν Πέμπτη, 18 Ὀκτωβρίου, θά γίνει ἡ ἐναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου. Οἱ ἐγγραφές θά πραγματοποιοῦνται κατά τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου μέχρι τίς 15 Νοεμβρίου.
- *Διάγραμμα Λειτουργίας*: Τά μαθήματα πραγματοποιοῦνται δύο φορές τό μήνα, ἡμέρα Πέμπτη. Τό πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ Σεμιναρίου περιλαμβάνει τίς ἀκόλουθες θεματικές ἐνότητες: Στό πρῶτο καί τό δεύτερο ἔτος σπουδῶν παρέχονται βασικές γνώσεις τῆς Νοηματικῆς Γλώσσας καί στό Ἐπιμορφωτικό ἔτος, γνώσεις πού ἔχουν ἄμεση σχέση μέ τήν Κατηχητική διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας.
- *Πληροφορίες*: Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272.347-346-348 καί β. στήν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στήν ἐνότητα Κατήχηση στήν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικά ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικές - κατηχητικές δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχήσεως.

Ἀπό τίς νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
**ΚΩΔΙΞ ΕΙΔΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ
ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑΣ (Γ΄ ἔκδ. πλήρῶς)**
Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήναι 2012, σελ. 1024

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr